

Televisions autonòmiques, balanç comú

José M. Azpiroz Fernández, assessor especial del director general de l'ens públic RTV Basca; Xerardo Rodríguez, director de Televisió de Galícia; Enric Canals, director de Televisió de Catalunya SA (TV3) i Amadeu Fabregat, director general de l'ens RTV Valenciana, es van donar cita en una de les sales del Centre Cultural de la Caixa d'Estalvis de València a fi de comentar de cara al públic les incidències del fenomen televisiu autonòmic.

Auspiciat per la Reial Societat Econòmica d'Amics del País i l'Associació de la Premsa de València, la passada setmana es va celebrar un debat sobre el present i futur de les televisions autonòmiques.

F. Manes

havia nascut en base a promoure un parell de coses: «la llengua i la producció pròpia». Pel que fa a la llengua, Amadeu Fabregat va apel·lar al caràcter bilingüe de la societat valenciana, reflectida en l'Estatut: «el carrer és bilingüe i la majoria parla en castellà: no es pot fer una televisió per a minories». I es va quedar més ample que llarg. Quant a les instal·lacions, el director general va apuntar que serien ocupables al febrer pròxim, però que fins a setembre del 89 no començarien les emissions, que de forma regular serien de sis hores diàries.

Xerardo Rodríguez, director de TVG, va fer constar que només podia «denunciar defectes», ja que TVG va nàixer precipitadament i això només podia ocasionar dificultats. No obs-

Enric Canals, Amadeu Fabregat, Jose M. Azpiroz i Xerardo Rodríguez.

Això, moderat pel director de l'Agència EFE a València.

Azpiroz, entrats en matèria, va ressenyar les dificultats amb què va topar Euskal Telebista (ETB) en els seus inicis i el seu llançament, no ja solament tècniques sinó també pel fet que l'èuscar compta amb pronuncisats contrastos dialectals. Superats els obstacles, va explicar Azpiroz, «procedirem a la creació d'ETB 2», un segon canal realitzat en un 90 per cent en castellà, que té unes cotes d'audiència superiors a ETB 1. Més endavant, va subratllar la indispensable col·laboració amb TV3 i el canal autonòmic gallec, TVG, i va fer notar la intenció d'estendre la mà a les televisions autonòmiques que estan en vies de creació.

Enric Canals, que seguia en ordre al representant basc, va fer un balanç de TV3 en el cinquè aniversari del seu naixement. En l'actualitat, TV3 disposa

d'un 65 per cent de producció pròpia i ha arribat a autofinçar-se amb un ingrés de 5.900 milions en concepte de publicitat, segons Canals, però en canvi té un extraordinari dèficit en la manufacturació de telefilms, problema que podria resoldre's si es troben sistemes de coproducció amb les altres televisions autonòmiques. De cara al futur, va destacar Canals, «les televisions autonòmiques hauran d'afrontar la proliferació dels canals privats».

Enric Canals va dividir en quatre punts l'estratègia: «Crear estructures que permeten fugir de la maquinària monstre dels canals privats; que els treballadors s'il·lusionen i no siguin funcionaris; trencar la imatge funesta que té la televisió pública i, finalment, programar sense etiquetes, és a dir, fer televisió i prou».

En tercer lloc va fer seua la paraula Amadeu Fabregat, indicant que RTVV

tant, ha passat de 400.000 a un milió d'espectadors en el termini d'un any, i ha encaminat els seus esforços cap a l'obertura del mercat sud-americà, amb importants contractes a Argentina, Veneçuela i Cuba. Rodríguez va considerar imprescindible «enfortir els llaços amb les altres televisions autonòmiques, sobretot en els esdeveniments esportius i l'intercanvi de notícies i reportatges».

El debat amb el públic va ressuscitar la polèmica utilització d'identica freqüència per part de TV3 i TVV, aspecte desmentit tant per Enric Canals com per Amadeu Fabregat, entre altres coses perquè TV3 encara no té assignada una freqüència legal. Canals, prosseguint en la política de gestos entre TV3/TVV, va aclarir que «no tenia cap problema si TVV arribava a Catalunya, sempre que no fóra en castellà, perquè per això ja tenim TVE».